

**НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ,
ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ РИНКІВ
ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ**

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

30.05.2017

м. Київ

№ 2075

Про застосування заходу впливу до
ПРИВАТНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА
СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ «ГАЛИЦЬКА»

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, розглянувши справу про порушення законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність з надання фінансових послуг, провадження у якій розпочато актом про правопорушення, вчинені ПРИВАТНИМ АКЦІОНЕРНИМ ТОВАРИСТВОМ СТРАХОВОЮ КОМПАНІЄЮ «ГАЛИЦЬКА» на ринку фінансових послуг, від 12.05.2017 № 937/13-5/15 (далі – Акт), місцезнаходження ПРИВАТНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ «ГАЛИЦЬКА» (код за ЄДРПОУ 22186790) (далі – Товариство) відповідно до інформації, що міститься у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. Василянок, буд. 22; відповідно до інформації, що міститься у Державному реєстрі фінансових установ: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. Василянок, буд. 22,

ВСТАНОВИЛА:

До Нацкомфінпослуг надійшло звернення *Особи_1* від 06.04.2017

№ 01-25/643 (вх. № _____ від _____) щодо невиконання Товариством зобов'язань за договором обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів від 11.11.2015 *Номер_1* (далі – Договір) та порушення Товариством вимог законодавства про фінансові послуги.

У зверненні *Особи_1* порушувалося питання щодо неправомірної відмови Товариством у виплаті страхового відшкодування.

З метою належного розгляду питання, порушеного у зверненні *Особи_1*, Нацкомфінпослуг надіслано вимогу щодо отримання від Товариства інформації та документів.

За результатами розгляду документів, наданих Товариством на вимогу Нацкомфінпослуг листом від 24.04.2017 № 662 (вх. № 2872 від 28.04.2017), встановлено таке.

11.11.2015 між *Особою_2* укладено Договір із строком дії з 12.11.2015 до 11.11.2016.

Відповідно до Договору забезпеченим транспортним засобом є автомобіль «DAF FTXF», державний реєстраційний номер *Номер_2*, VIN-код *Номер_3*.

26.09.2016 за участю транспортного засобу «DAF FTXF», державний реєстраційний номер *Номер_2*, VIN-код *Номер_3*, та транспортного засобу «ЗАЗ 1103», реєстраційний номер *Номер_4*, що належить *Особи_1*, трапилася подія, що має ознаки страхового випадку.

13.02.2017 *Особою_1* подано до Товариства заяву про страхове відшкодування, до якої додані всі документи, передбачені статтею 35 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» (далі – Закон), необхідні для прийняття Товариством вмотивованого рішення.

Листом від 13.03.2017 № 426 Товариство відмовило *Особи_1* у виплаті страхового відшкодування у зв'язку з тим, що станом на момент настання події, що має ознаки страхового випадку, яка трапилася 26.09.2016, транспортний засіб «DAF FTXF», державний реєстраційний номер *Номер_2*, був застрахований в ПрАТ «СК «ВУСО» згідно з договором обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів від 20.12.2015 *Номер_5* (далі – Договір 2), де власником є *Особа_2*.

Нацкомфінпослуг направило вимогу щодо отримання від ПрАТ «СК «ВУСО» інформації та документів по страховій справі.

Відповідно до інформації, наданої ПрАТ «СК «ВУСО», 20.12.2015 між *Особою_2* (власником «DAF FTXF», державний реєстраційний номер *Номер_2*) та ПрАТ «СК «ВУСО» укладено Договір 2.

Станом на 20.12.2015, тобто на момент укладання з ПрАТ «СК «ВУСО» Договору 2 (забезпечений за договором транспортний засіб DAF FTXF», державний реєстраційний номер *Номер_2*, VIN-код *Номер_3*), діяв укладений з Товариством Договір (забезпечений за договором транспортний

засіб «DAF FTXF», державний реєстраційний номер *Номер_б*, VIN-код *Номер_7*).

Статтею 20¹ Закону визначено чинність договору страхування у разі зміни власника забезпеченого транспортного засобу.

Згідно з пунктом 20^{1.1} статті 20¹ Закону, у разі зміни власника забезпеченого транспортного засобу договір страхування зберігає чинність до закінчення строку його дії.

Крім того, частиною 2 статті 215 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ) визначено, що недійсним є правочин, якщо його недійсність встановлена законом (нікчемний правочин). У цьому разі визнання такого правочину недійсним судом не вимагається.

Згідно з частиною 1 статті 216 ЦКУ недійсний правочин не створює юридичних наслідків, крім тих, що пов'язані з його недійсністю. У разі недійсності правочину кожна із сторін зобов'язана повернути другій стороні у натурі все, що вона одержала на виконання цього правочину, а в разі неможливості такого повернення, зокрема тоді, коли одержане полягає у користуванні майном, виконаній роботі, наданій послугі, – відшкодувати вартість того, що одержано, за цінами, які існують на момент відшкодування.

Частиною 2 статті 216 ЦКУ визначено, що якщо у зв'язку із вчиненням недійсного правочину другій стороні або третій особі завдано збитків та моральної шкоди, вони підлягають відшкодуванню винною стороною.

Відповідно до пункту 3 частини 1 статті 989 ЦКУ страхувальник зобов'язаний при укладенні договору страхування повідомити страховика про інші договори страхування, укладені щодо об'єкта, який страхується. Якщо страхувальник не повідомив страховика про те, що об'єкт уже застрахований, новий договір страхування є нікчемним.

У матеріалах справи відсутні докази повідомлення страхувальником про інші договори страхування при укладанні Договору 2 з ПрАТ «СК «ВУСО».

Враховуючи викладене, Товариством порушено вимоги законодавства у сфері фінансових послуг, а саме: **абзаців першого – третього пункту 36.2 статті 36 Закону** щодо невиконання страховиком обов'язку протягом 15 днів з дня узгодження ним розміру страхового відшкодування з особою, яка має право на отримання відшкодування, за наявності документів, зазначених у статті 35 цього Закону, повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду, але не пізніше як через 90 днів з дня отримання заяви про страхове відшкодування: у разі визнання ним вимог заявника обґрунтованими – прийняти рішення про здійснення страхового відшкодування та виплатити його; у разі невизнання майнових вимог заявника або з підстав, визначених статтями 32 та/або 37 цього Закону, – прийняти вмотивоване рішення про відмову у здійсненні страхового відшкодування

Враховуючи вищевикладене та керуючись пунктом 10 частини першої

статті 28, статтею 39, пунктом 1 частини першої статті 40 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», пунктом 4 частини першої статті 37 Закону України «Про страхування», підпунктом 41 пункту 4 Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затвердженого Указом Президента України від 23.11.2011 № 1070, пунктом 1.5 розділу I, підпунктом 1 пункту 2.1 та абзацом першим пункту 2.2 розділу II, пунктом 3.1 розділу III, абзацом другим пункту 4.21 розділу IV Положення про застосування Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, заходів впливу за порушення законодавства про фінансові послуги, затвердженого розпорядженням Нацкомфінпослуг від 20.11.2012 № 2319, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 18.12.2012 за № 2112/22424, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг,

ПОСТАНОВИЛА:

1. Зобов'язати ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО СТРАХОВУ КОМПАНІЮ «ГАЛИЦЬКА» усунути порушення законодавства про фінансові послуги та повідомити Нацкомфінпослуг про усунення порушення з наданням підтверджуючих документів у термін включно до 21.06.2017.

2. Контроль за виконанням цього розпорядження покласти на члена Нацкомфінпослуг Ястреба Д.А.

Голова Комісії

І. Пашко